

Prenumerata wynosi

w Polsce miesięcznie . . 1 zł.
 „ kwartalnie . . 2.50 zł.
 „ półrocznie . . . 5 zł.
 „ rocznie . . . 10 zł.
 za granicą rocznie . . . 20 zł.
 w Ameryce rocznie . . 3 dolary
 (Nr. pojedynczy . . 8 cent.)

Wychodzi co niedzielę.

PIAST

Tygodnik polityczny, społeczny, oświatowy, poświęcony sprawom ludu polskiego.

Naczelny organ Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Naczelny Redaktor: Poseł Jan Brodacki.

Konto czekowe:

P. K. O. Kraków Nr. 401.065

Ceny ogłoszeń
na stronie ostatniej.

Rękopisów nie zwraca się

Nie podpisane do kosza.

Wychodzi co niedzielę.

Redakcja i Administracja: Kraków, Mały Rynek L. 4. — Tel. Nr 1286. — Lwów, ul. Łozińskiego L. 6. — Tel. 2-44.

Szczerze i otwarcie.

„Chłopska Sprawa“, organ „Stronnictwa Chłopskiego“ w Nr. 21 poświęca wstępny artykuł „Zjednoczeniu ruchu ludowego“ w którym tak między innymi pisze:

„Już 3 miesiące minęło, jak prezydium klubu Stronnictwa Chłopskiego wystosowało list do klubu Wyzwolenia z propozycją odbycia wspólnego zebrania obu klubów, celem naradzenia się nad niebezpieczeństwem, grożącym całej demokracji i nad ewentualnym połączeniem. Trzy miesiące minęło, a klub Wyzwolenia nie dał nawet odpowiedzi, czyli wolno przypuszczać, że nie chce się łączyć“.

Zdaje się, że wobec tego nie tylko wolno przypuszczać, ale ma się niezbity dowód, że „Wyzwolenie“ przeciwnie jest zjednoczeniu ruchu ludowego.

Z kolei zapytać się należy, jak odnosi się do sprawy zjednoczenia „Chłopskie Stronnictwo“?

W teorii głosi ono konieczność zjednoczenia, uważając słusznie rozbić ruchu ludowego za nieszczęście dla chłopów; — jak w praktyce wyobraża sobie owo zjednoczenie, — wyjaśnia w „Chłopskiej Sprawie“ poseł Opolski, podający się za szczerego zwolennika zjednoczenia.

„My — Stronnictwo Chłopskie — głosimy jasno i zdecydowanie, że jesteśmy klubem lewicowym, radykalnym. „Piast“ jest klubem centrowym, umiarkowanym, a nadto klerykalnym, czego najlepszym dowodem blok wyborczy „Piasta“. My nie widzimy zupełnie potrzeby ani przesiadać się do centrum, ani tembardziej iść na podwórko klerykalne. Jeżeli klub „Piasta“ chciał powrócić na dawną swoją drogę z pierwszego Sejmu, na której zdobył taką ogromną w swoim czasie potęgę, jeżeli „Piast“ uznał za potrzebne zwrócić się na lewo, to wtedy niechybnie stało na przeszkodzie w połączeniu naszych klubów. Uświadomieni chłopie nie mają najmniejszego interesu porzucić radykalnego kierunku polityki, a tembardziej zwracać się do polityki klerykalnej, która ich tylko ogłupia i pędzi zawsze pod nogi klas posiadających“.

Czyli innymi słowy powiada „Chłopska Sprawa“: Chcesz „kochany“ Piastie zjednoczenia? — Doskonale! — Nawróć się grzeszniku, sprzedaj swój program klerykalno-centrowy żydom na owijanie śledzi, chodź na nasze podwórko, uznaj nasz program radykalno-lewicowy, głoszący rozdział Kościoła od Państwa, szkołę świecką, śluby cywilne, reformę rolną bez wykupu i odszkodowania, a wówczas przyjmiesz cię do naszego grona.

Gdy kto zajmuje takie stanowisko, jak to uczyniła „Chłopska Sprawa“ w omawianym artykule, nie tylko raz na zawsze uniemożliwia zjednoczenie ruchu ludowego, ale nawet uniemożliwia wszczęcie rokowań, a rozpoczęte momentalnie przerywa.

Takie połączenie bowiem, jakiego proponuje „Chłopska Sprawa“ byłoby zaprzepaszczeniem idei ludowej, programu P. S. L. „Piasta“, czego

„Piast“ nigdy i pod żadnym warunkiem nie uczyni.

Oczywiście zarzut klerykalizmu „Piasta“ mógł się zrodzić tam, gdzie już tyle ukuto oszczerczych i podłych zarzutów przeciwko P. S. L. „Piastowi“.

W rzeczywistości nigdy „Piast“ nie był, nie jest i z pewnością nie będzie klerykalnym, czego dowodem kruczata biskupa Walegi i wszystkich klerykałów w Polsce przeciwko „Piastowi“. Inna jednak rzecz klerykalizm, a inna katolicyzm, religia katolicka, etyka Chrystusowa.

Program „Piasta“ mówi:

Art. 6.

P. S. L. „Piast“ stoi na gruncie zasad chrześcijańskich, przestrzegania ich w życiu prywatnym, społecznym i państwowym, wychodząc z założenia, że światopogląd chrześcijański, przenikając w życie społeczeństwa może jedynie utrwalić pokój, zgodne współżycie ludzi i narodów.

P. S. L. „Piast“ stoi na stanowisku zabezpieczonej przez konstytucję wolności religijnej wszystkich wyznań. Stwierdzając jednak, że przeważające masy ludu polskiego są głęboko przywiązane do religii katolickiej, oraz uznając znaczenie Kościoła katolickiego w życiu narodu polskiego, P. S. L. „Piast“ potępia wszelkie próby rozbijania jedności duchowej i religijnej ludu, jako szkodliwe i dla ludzi i dla Państwa.

Blok wyborczy z Chrześcijańską demokracją, wyznającą również światopogląd chrześcijański, żadną miarą nie może być uważany za akt klerykalizmu, — o czem doskonale wie „Chłopskie Stronnictwo“, które znajdując się w bloku ze socjalistami nie jest przeciw socjalistycznym stronnictwom. Tu zapytać należy „Chłopską Sprawę“, co chłopom i Polsce da rozdział Kościoła od Państwa, szkoła świecka, śluby cywilne?

Ciężarów i opłat na rzecz kościoła i plebanji ludności nie umniejszy, przeciwnie zwiększy owe, ile, że dziś rząd łoży na wyznania przeszło 20 milionów złotych, a z chwilą rozdziału cały ciężar utrzymania kościoła i księży spadnie na parafjan. Szkoła świecka, bez przymusu nauki religijnej, śluby cywilne z rozwodami napewno nie przyczynią się do podniesienia moralności i spójności rodziny, a przecież powszechnie wiadomo, że podstawą każdej organizacji jest moralnie wyrobiona jednostka, a gdzie węzły rodzinne słabe i rozluźnione, tam naród i Państwo nie ma przyszłości.

Odnośnie do reformy rolnej postanawia program „Piasta“:

Art. 23.

P. S. L. „Piast“, uznając sprawę naprawy ustroju rolnego w Polsce, obejmowaną ogólnym mianem reformy rolnej, jako już przesadzoną koniecznością państwową, społeczną i gospodarczą, oraz uważając okres ustawodawczego ustalenia tej sprawy w zasadzie za ukończony, stwierdza, że przyszedł ostateczny termin wykonania dzieła tej reformy w jej całości i spełnienia zob-

wiązań wobec małorolnych i bezrolnych żywicieli i obrońców Ojczyzny.

Uznając zasady własności prywatnej jako konieczną podstawę ustroju społecznego i gospodarczego Rzeczypospolitej, od których zależy nie tylko zdrowa gospodarka, ale byt i rozwój tak Państwa, jak i jednostek. P. S. L. oświadcza się za reformą rolną za odszkodowaniem, — oczywiście jak najniższym, natomiast hasło „Chłopskiego Stronnictwa“ bez wykupu i odszkodowania jest po pierwsze hasłem bolszewickim, powtórnie niewykonalnym, a wobec tego obliczonym na tumanienie chłopów.

By przeprowadzić reformę rolną bez wykupu i odszkodowania trzeba mieć wyłączne rządy w swem ręku i całą siłę zbrojną, no i zdecydować się na rewolucję socjalną z nieobliczalnymi dla Państwa następstwami.

Gdy zaś rządy znajdują się w rękach zdecydowanych przeciwników takiej reformy rolnej, głoszenie jej jest obiecywaniem gruszek na wierzbie, prostym tumaniem chłopów, na które P. S. L. „Piast“ nigdy nie pójdzie.

* * *

Jest wprost niepojętem, a karygodnym zaślepieniem, w czasie, kiedy tak chłop piastowca, czy wyzwolenca, względnie zwolennika „Chłopskiego Stronnictwa“, jednaka, coraz większa bije bieda, kiedy okazało się, że hasło „do wiedeń i do gnoju“ rzucone w maju 1926 r. pod adresem Witosy, odnosiło się do wszystkich chłopów, którzy coraz więcej schodzą na szary koniec, tracąc z dnia na dzień znaczenie w Państwie, w momencie, kiedy tylko wspólna moc, jaką daje jednolity front chłopów ocalić i zapewnić im należyty wpływ na losy swoje i Państwa, zamiast wysuwać te sprawy, które chłopów łączą i jednoczą, a jest ich przecież wiele, wywleka się najbardziej sporne i szkodliwe doktryny i hasła, które w dodatku tem dalsze są realizacji, im bardziej chłopie skłóceni i rozbić.

Giń chłopie, byle tylko hasło „rozdziału i bez odszkodowania“ zostało uratowane.

Dobrze się w każdym razie stało, że „Sprawa Chłopska“ szczerze i otwarcie postawiła sprawę zjednoczenia. Jeśli odnośne wadze „Chłopskiego stronnictwa“ zaakceptują to stanowisko, jakie w tej sprawie zajęła „Chłopska Sprawa“, w takim razie będzie przynajmniej wiadomo, dlaczego nie przychodzi do zjednoczenia, jakie są przeszkody i z czyjej strony stawiane?

Wówczas chłopie już łatwo będą mogli ocenić, kto szczerze dąży do skupienia ich w jednym obozie, kto zaś głosząc hasło zjednoczenia obóz ten rozbija i uniemożliwia utworzenie zwartego frontu ludowego.

JAN BRODACKI.

Opłaty za wyciągi z ksiąg metrykalnych.

W „Dzienniku urzędowym minist. sprawiedliwości“ zamieszczono wyjaśnienie tegoż min., że wyciągi z ksiąg metrykalnych i z ksiąg stanu cywilnego, zarówno w pełnych wypisach, jak i w skróconych t. zw. „druceczkach“, podlegają opłacie stempelowej w wysokości jednego złotego, bez względu na cel, w jakim zostały wydane. Muszą być przeto opłacane, choćby były wydawane dla celów wojskowych, szkolnych, ksiąg ludności i t. p. Rozporządzenie to, znosi poprzednie.

W trzechletnią rocznicę przewrotu majowego.

„Gazeta Grudziądzka“ taki robi obrachunek 3-letnich rządów sanacji:

Wypadki majowe miały dać podstawę do moralnego „odrodzenia“ Polski, który w pojęciu tych ludzi, którzy rewolucję majową zorganizowali — toczył rak „nieprawości“. Z huku armat i szczeru karabinów maszynowych, użytych na ulicach bratobójczej — z krwi przelanej w tejsze walce na walcach Warszawy, miało wyrosnąć — nowe życie narodowo-państwowe, nowa odrodzona Polska.

„Sanacja moralna“ rozpoczęła się od skupienia przy obozie b. legionistów, żubrów obszarnczych i baronów przemysłowych. „Wysanowano“ nasamprzód różnych żubrów nieświeżych, różnych „czwartobrygadzystów“, którzy do niedawna pluła na polskość i Polskę samą, — którzy służyli rozbiorem Polski jeszcze wówczas, gdy synowie chłopów i robotników walczyli o Polskę i za Polskę, w tajnych organizacjach wojskowych.

„Sanowano“ tych „trupów na urlopie“, tę garść zdegenerowanej szlachty, gotowej służyć każdemu, kto ma silną pięść i silny knut. Potem zaczęto sanować różnych „Sanojców, Chwastków, Cieplaków, Marjanków od Krakowa i Jaworowskich od Warszawy. W końcu każdy sruja i szubrawiec, jeśli tylko chciał krzyżeć — precz z partyjnictwem, niech żyje „sanacja moralna“ — już był „wysanowany“ i mógł liczyć na pełne poparcie i oparcie u tych, co to w imię sanacji moralnej, — w maju 1926 roku krew przelali.

Tak „sanując“ kraj, doszliśmy do tego, że dziś już wszystko w Polsce jest „wysanowane moralnie“ — tak, że już o jakichkolwiek „nadużyciach“ mowy niema.

Wprawdzie czyta się prawie codziennie o różnych nadużyciach budowlanych, — to w Chełmie, — to znów w Warszawie, — to w Gdyni, — to jeszcze w innych

centralnych biurach budowy gmachów pocztowych, — lecz są to przecież tylko „wymysły“, „różnych“, „złośliwych“ partyjników, ale w tem — „niema ani odrobiny prawdy“.

Dawniej przed majem, gdy takie rzeczy zachodziły — to wszystkiemu był winien Rząd, — a teraz to Rząd nic niewinien, a tylko — wszystkiemu winien Sejm.

Choć codziennie czytamy, że tu urzędnik pocztowy kradnie setki tysięcy złotych, tam skarbnik kolejowy robi to samo, tu prokurator staje się defraudantem — to jednak wszystko są tylko wymysły złych ludzi partyjników i wrogów „sanacji moralnej“.

Tylko dawniej się „kradło pieniądze państwowe“ na urządzenie zabaw dla posłów z dziewczynkami z domów publicznych — tylko dawniej „kradziono“ — „papiery państwowe, a nawet własność prywatną byłego Naczelnika Państwa“.

Teraz się tego nie robi. Teraz się wydaje 560 milionów złotych, ponad preliminarz budżetowy, — lecz kto by się tam liczył z budżetem uchwalonym przez „fajdaniś poślinis“. Teraz się dysponuje dodatkowo 8 milionów złotych — na „fundusz dyspozycyjny“ w czasie akcji wyborczej, ale to nie jest przecież kradzież.

Teraz się kupuje za grube pieniądze agitatorów z pośród różnych stronnictw, ale to jest tylko rozbijanie partyjnictwa.

A wszystko to razem jest „sanacją moralną“. Dla tak wzniosłych celów warto było przecież krew bratnią przelewać. Trzy lata „sanacji“ zrobiły w kraju wielkie postępy. W Polsce zaczyna być jak w raju i tylko czekać należy, jak nam „pieczone gołąbki“ zaczną wpadać do gąbki...
Czekajmy!

Gdyby zwyciężyła jedynka...

Gdyby zwyciężyła jedynka, mielibyśmy uchwalony przez nią na wniosek rządu stały podatek majątkowy, podatek domowo-klasowy i podwyżkę o 100% podatku gruntowego przy zniesieniu dygresji i progresji.

Rząd życzył sobie tego, a posłowie z jedynki wybrani z łaski rządu muszą tak tańczyć, jak im szagrają i głosować za wszystkimi przedłożeniami rządowymi. Niedawno przedłożył rząd Sejmowi wniosek o zezwolenie Polminowi na zakupno większości udziałów T-wa naftowego „Gazy Wschodnie“ oczywiście posłowie jedynki oświadczyli się zgodnie za tą transakcją, a jedynie dzięki zdecydowanemu sprzeciwowi opozycji rząd wycofał swój wniosek.

Co zaś sądzić o tym wniosku poucza sanacyjny „Kurjer Polski“ pisząc:

„Polmin powstał przed wojną na terenie dawnego zaboru austriackiego i miał na celu regulowanie cen ropy. Przemysł naftowy w b. Galicji stał wobec nadprodukcji ropy, co w konsekwencji groziło katastrofalną niską ceną na surowiec naftowy. Założono więc w Drohobyczu odbenzyniarnię państwową celem wyzyskania nadprodukcji surowca ropnego i możliwości regulowania jego cen. W czasie wojny był Polmin instytucją dostosowaną wyłącznie dla celów wojennych. Po wojnie przeszedł siłą faktu na własność skarbu polskiego. Wobec nowej jednak konjunktury instytucja straciła właściwie rację bytu, gdyż z jednej strony produkcja ropy niesłychanie spadła, z drugiej zaś strony konsumpcja produktów naftowych nieproporcjonalnie wzrosła. Mimo to rząd postanowił prowadzić w dalszym ciągu Polmin jako przedsiębiorstwo ściśle deficytowe, przyczem odgrywały tu rolę wpływy partyj lewicowych, które wychodzą z założenia, że zamknięcie wielkiej fabryki państwowej zaostriżyłoby stan bezrobocia. Z biegiem lat Polmin dysponował coraz mniejszą ilością ropy, tak że nie mogło być mowy o uruchomieniu i prowadzeniu całej fabryki. W związku z tą sytuacją dyrektor Polminu, p. Boerner, obecny minister poczt

i telegrafów rzucił hasło t. zw. usamodzielnienia Polminu. Polega ono na tem, by wyemancypować się od ropy bruttowej, dostarczanej Polminowi w myśl obowiązujących ustaw i zamienić rafinerję państwową, która do tej pory jest fabryką, pozbawioną własnej ropy na rafinerję, rozporządzającą własnym surowcem. Na drodze tej koncepcji wyłonił się pomysł kupienia za cenę 2 milionów dolarów około 60 proc. akcji towarzystwa „Gazy Wschodnie“, które ma własną ropę. Pęd ku zawarciu transakcji był w pewnym momencie tak mocny, że chciano płacić za akcje po 5 dolarów, jakkolwiek na rynku notowane one są maksimum po 3 dolary, a grupa właścicieli płaciła za te akcje po 2 i pół dolara. Ponadto poza ropą wchodzi do kompleksu „Gazów Wschodnich“ szereg obiektów najzupełniej bezwartościowych, za które zamierzano zapłacić około miliona dolarów.

Jak wiadomo, pod wpływem czynników od rządu niezależnych, transakcja do skutku nie doszła. Gdyby nawet stało się inaczej, kupno „Gazów“ nie uratowałoby deficytowego Polminu, gdyż ilość ropy, którą rozporządzają Gazy nie stoi w żadnej proporcji do możliwości przetwórczej fabryki państwowej.

Jeżeli Polmin chce istotnie zostać wielką rafinerją — co zresztą w żadnym razie nie wpłynie na najważniejszą z punktu widzenia gospodarki państwowej sprawę regulowania cen, gdyż gros przemysłu naftowego znajduje się w rękach prywatnych — należy zaniechać wszelkich pomysłów w kierunku nabywania istniejących już obiektów. Natomiast cały wysiłek należałoby skierować w stronę poszukiwania nowego surowca“.

Tak pisze organ sanacji. Chcieć zapłacić za zupełnie bezwartościowe przedmioty około 1 miliona dolarów, a za akcje wartości 2 i pół dolara po 5 dolarów, czyż to nie jest marnotrawienie grosza publicznego. Czyż może być jaskrawszy dowód, jak Blok bezp. nie dba o skarb państwa, jak konieczną jest opozycja przeciwko podobnej gospodarce?

nych państwach drobne rolnictwo cieszy się opieką tamtejszych rządów, to w Polsce jest zdane poprostu na łaskę losu. Zamiast pomocy, zwłaszcza długoterminowych kredytów, wyciąga się z tej biedoty wielkiej coraz to większe podatki i różne ciężary, np. tegoroczna asekuracja jest nie do wytrzymania.

Kto temu winien, że tak jest? W pierwszym rzędzie winni są ci Judasze, którzy przy ostatnich wyborach rozbili „Piasta“ i chłopom kazali głosować na jedynkę i socjalistów. — Nadchodzą bardzo wielkie chwile.

Jeżeli my chłopie nie chcemy do reszty utracić swoich praw, musimy wszyscy skupić się w jednym stronnictwie „Piasta“ do walki o swoje prawa i lepsze jutro.

Ręce do zgody i wszyscy do pracy!

Józef Szypuła.

Pawilon lotniczy na P. W. K.

Co mówi wieś?

PARAFJA WIELOPOLSKA.

Co będzie dalej; czy udźwignie? czy nieudźwignie ludność ciężary na nią włożone, które jak zmora ciążyą nad nią? Dziś, kiedy chłop ledwo przetrzymał srogą i bezlitosną zimę, kiedy w komorze pustki, kiedy rolnik zadłużony po uszy na wyżywienie rodziny, dziś kiedy niejedno bydle padło z powodu przemarnięcia, a rolnik z rodziną chodzi ubrany jak Adam, gdy go Anioł ognistym mieczem wypędzał z raju; dziś to uwijają się egzekutorzy po wsiach, celem ściągania składek ubezpieczenia od ognia i stawek podatku wojskowego. Niejednego nie ma w czem dziecka do szkoły posłać, pożywienia sobie i dzieciom niema za co kupić — i takim zabiera się przyodziewek i pościel i t. p. rzeczy. Niezadowolone na wszy ostnie i może wyprowadzić wieś z równowagi!

Dlatego wzywamy Zarządy wszystkich stronnictw ludowych, aby porzuciły waśnie i jałowe spory, a jęły się pracy prowadzącej do zjednoczenia ruchu ludowego, celem zmiany ustawy ubezpieczenia od ognia, oraz wyjednania u kompetentnych władz odroczenia ściągania składek asekuracyjnych, albowiem wieś nie jest w stanie obecnie płacić, zaś stosunki wytworzone brakiem gotówki, mogą doprowadzić do niepożądanych kroków!

Biada tym, którzy staną na przeszkodzie zjednoczeniu ludu, ho ściągają na siebie nienawiść stanu chłopskiego. Szereg lat nieurodzajnych zniszczyło rolnika, zaś tegoroczna ciężka zima, a sucha i mroźna wiosna, zepsuły dużo oziminy i chłop dzisiaj ze smutkiem patrzy w swoją przyszłość, która się bynajmniej różowo nie przedstawia. Raz nareszcie trzeba skończyć z pustymi frazesami radykalnych wiecowników, a zająć się prawdziwie losami biednego ludu, a winny to uczynić przede wszystkim stronnictwa ludowe.

Ignacy B. z Nawisla.

Kto temu winien?

Niedawno doniosły gazety, że Sejm czechosłowacki uchwalił ustawę o elektryfikacji nawet najuboższych wiosek górskich w Czechosłowacji. Dowiedzieliśmy się również, że w krajach czechosłowackich większość wsi korzysta już z prądu elektrycznego, dającego światło i siłę przy omłocie zboża, dostarczaniu wody, przy mieleniu lub siekaniu paszy, a nawet przy orce traktorami.

Każdy rozumny człowiek przyzna, że prąd elektryczny na wsi, to dobrodziejstwo i dźwignia rolnictwa pod względem materialnym i kulturalnym. Nic też dziwnego, że rolnictwo w Czechach, mając tak dogodne warunki egzystencji, w ostatnich zwłaszcza latach, rozwinęło się wspaniale, dając swoim producentom taką produkcję, że w zupełności wystarcza na pokrycie zapotrzebowania własnego państwa, które ma silnie rozwinięty przemysł i jeszcze ma nadwyżkę na wywóz. Dodać trzeba, że dawniej Czechosłowacja znaczną ilość zboża sprowadzała z zagranicy.

Tę wysoką konjunkturę rolniczą chłopie czecho-

słowaccy zawdzięczają przede wszystkim silnej i jednolitej organizacji polityczno-gospodarczej. — Jak wiadomo wszyscy chłopie czescy należą politycznie do jednego stronnictwa, ich przywódcą p. Swehla, stojąc na czele rządu, — przeprowadził parcelację wszystkich większych obszarów ziemi, będąc oddany całą duszą sprawie drobnego rolnictwa, przeprowadził szereg ustaw, przy których pomocy chłopie czescy doszli do dobrobytu i znaczenia w swoim państwie. Tak jest w Czechosłowacji. A jak jest w Polsce? Smutek ogarnia człowieka, gdy się o tem pomysli.

Setki magnatów posiada dziesiątki tysięcy morgów, które sprzedaje wrogom Polaków, a setki tysięcy najlepszych ludzi, którzy krew przelewali w obronie tej ziemi, nie mają w tej Polsce kawałka chleba, tuła się po świecie, cierpiąc nędzę i poniewierkę.

Chłopie w Polsce, rozbici coś na pięć partyj, nie posiadają żadnej siły politycznej i po ostatnich wyborach nikt się z nimi nie liczy. Podczas gdy w in-

Jak Wam się to podoba?

W Tarnowie mają odbyć się wybory do Rady miejskiej. Do wyborców I. Koła rozesłano następujące zaproszenie: Zapraszamy Wielm. Pana na Zgromadzenie wszystkich wyborców I-szego Koła Rady miejskiej, które się odbędzie we środę dnia 29 maja b. r. o godzinie 6-tej wieczorem w sali „Gwiazdy“ przy ulicy Kopernika w Tarnowie. Przedmiot obrad: Akcja wyborcza do I. Koła Rady miejskiej.

Za wspólny Komitet Wyborczy Chrześcijańsko-żydowski: Dyr. Kargol, Ks. Dr. Lubelski, Dr. Mütz, Dr. Schenkel, Dr. Skowroński.

Wspaniała koalicja wyborcza chrześcijańsko-żydowska! Po jednej stronie ks. prałat dr. Lubelski — po drugiej żyd, dr. Mütz.

OD WYWOZU ŻYTA ZAWIESZONO POBÓR PODATKU OBROTOWEGO. Ministerstwo skarbu, w porozumieniu z min. przemysłu i handlu, zawiesiło pobór podatku obrotowego od transakcyj żytem, przeznaczonem na wywóz zagranicę. Podatek ten nie będzie pobierany od transakcyj dokonanych przed 1 sierpnia b. r., przyczem żyto musi być wywiezione poza obszar celnego Rzpłitej do 1 września b. r. Zawieszenie poboru podatku obrotowego od eksportowych transakcyj żytem spowodowane jest znaczną różnicą cen żyta na rynkach krajowych i zagranicznych i ma na celu poprawienie sytuacji rolników.

Zarządzenie takie nazywa się w języku potocznym musztarda po obiedzie.

Chłopi — do Wielebnego Ks. Franciszka Korzonkiewicza!

Na publiczny apel, czyli sprostowanie apelowania ks. Franciszka Bolka, przez Wielebnego ks. Korzonkiewicza, zamieszczonego w „Piaście” z dnia 26-go maja b. r. w Nr. 21, podpisani, jako należący do tych, którzy szanują kapłanów i oceniają ich pracę dla dobra ludu, — nie możemy zamilczeć, ale pragniemy także i my ze strony chłopów, coś jeszcze do tego dorzucić.

I tak: jeżeli chodzi o pracę dla dobra ludu, to jest duża część księży, którzy chętnie pracują, zakładając lub pomagając w zakładaniu różnych instytucyj gospodarczych, wiele ulgi ludowi przynoszących. Ale czy wszyscy księża w Polsce są tej myśli i zasady? Czy może nie większa część księży jest obojętnych na wszelkie sprawy świecko-społeczne, to o tem ks. Bolek, jak też i ks. Korzonkiewicz sądu wydać nie może.

Ks. Franciszek Bolek, zwracając się z publicznym apelem do swych braci kapłanów, główny nacisk kładzie na pracę na polu politycznym wśród ludu polskiego. I tu ks. Bolek ma pełną rację; gdyż praca na tem polu jest bardzo a bardzo rozbieżną, o czem najlepsze świadectwo mamy przy każdych wyborach do Sejmu. — I jedynie stąd tylko wychodzi ta niechęć ludu do księży, o której wspomina ks. Korzonkiewicz; bo zawsze, kiedy chodzi o los tego ludu, o jego znaczenie w Państwie, kiedy potrzeba jest największego wysiłku i skupienia całego ludu, to wówczas księża — z małymi wyjątkami — zamiast iść z ludem, skupiać ten lud, to lud ten opuszczają na łaskę losu, gdzie go zanieśie; a co gorsza, sami ten lud rozbijają. Może nie wszyscy księża to czynią! Ale weźmy pod uwagę taką dycecję tarnowską, w której księża z biskupem na czele, tak, jakby rozmyślnie założyli partyjkę, zwaną stronnictwem katolicko-ludowym, która istnieje tylko jedynie dla rozbijania ludu.

I z kimże ta partyjka walczy? Czy z socjalizmem, czy z komunizmem, czy może z bolszewizmem? — Gdzież tam. — Główna broń tej partyjki, skierowana jest przeciw Polskiemu Stronnictwu Ludowemu „Piast”; i tu nacisk należy położyć, że partyjka ta a raczej ten tworek, obliczonym był na zniszczenie stronnictwa „Piasta”.

A czemże to jest ten „Piast” rzeczywiście? Jakiego godła ma wyryte na swym sztandarze? — Czy może gwiazdę bolszewicką, czy może półksiężyc mahometański? Wszak ani jedno, ani drugie, bo sztandar „Piasta” to godło Orła Polskiego, to obraz Matki Najświętszej Królowej Korony Polskiej. I za co partyjka ta, i księża do niej należący, tak nienawidzą „Piasta”? Za co przez pisemko tej partyjki, jak „Lud katolicki” tak straszliwie poniewiera się wódzów stronnictwa „Piasta”, a głównie prez. Witos? Przecież ludzie ci, ani księża nie mordowali, ani kościółów nie burzyli; i za co ta złość, ta nienawiść? Za co różne pisma z „Ludu katolickiego” psy wiszą na ludziach tych, którzy na to niczem nie zasłużyli i nie zasługują? Za co chyba tylko, że zawsze śmiało i otwarcie stawiali i stają w obronie praw chłopu, jako obywatela, w obronie Ojczyzny i jej ustroju, a więc i w obronie wiary. Za co nienawidził się setki tysięcy chłopów należących do „Piasta”? Czyż oni nie są katolikami, czy są to ludzie podli, głupcy? Wszak lud należący do „Piasta”, to lud przecież religijny i pewno najlepszy i najodpowiedniejszy element wsi, w którym można coś działać dla wspólnego dobra. I tę niechęć ludu do księży, co publicznie zarzucił ludowi ks. Korzonkiewicz, nie kto inny, tylko sami księża zaszczepili w lud, przez nienawiść do stronnictwa „Piasta”, do jego wódzów, i do chłopów, którzy nie idą za wskazówkami swego pasterza, któremu zawsze „Piast” i Witos nie do smaku.

A że różni lewicowcy znajdują na wsi coraz większy grunt do swej roboty przewrotnej, do różnych sekt, kociob wiar, o czem także ks. Korzonkiewicz wspomina, to także jest zasługą stronnictwa katolicko-ludowego i księży tych, którzy głównego wroga widzieli w „Piaście” i Witosie, Kierniku, czy Potoczku, a nie widzieli tych prawdziwych wrogów, różnych wywrotowców, szeryfów kościoła narodowego.

Z bólem serca stwierdzić należy, że kiedy waży się losy nie tylko chłopu, ale losy całego Państwa, losy także Kościoła katolickiego i losy samych księży, — księża zamiast skupiać tę najliczniejszą i najpewniejszą w wierze katolickiej masę, jaką stanowią w Państwie chłopi, sami tę masę rozbijają.

I że lud polski wiejski przy każdych wyborach do Sejmu widzi tę rozbieżność księży, dlatego lud ten traci chęć do wszelkiej współpracy z księżmi w różnych instytucjach. Lud wiejski nad tem bardzo boleje, bo kto jak kto, ale ksiądz powinien być pasterzem, doradcą, nie tylko w kościele, i nie tylko na polu gospodarczym, ale i na polu politycznym — lecz nie kierunkiem rozbijania, ale kierunkiem jed-

noczenia ludu w stronnictwie umiarkowanym, w którym umiarkowany lud organizuje się, w stronnictwie „Piasta”. I odkąd wszyscy księża z tem się zgodzą, odtąd staną się prawdziwymi dobrodziejami chłopu; i ta niechęć ludu do księży, czy księży do ludu zginie jak kamień w głębinach morza.

Ks. Bolek, pisząc list otwarty do braci kapłanów, jedynie to miał na myśli, i o to do księży apeluje, i tego nie można mu pocztytać za złe, bo tu nie chodzi o drobną pracę w różnych spółdzielniach, ile chodzi o rzecz wielką, bo o znaczenie polityczne chłopu w Państwie Polskim, — bo cóż nam chłopom

z piór w ogonie, gdyby nam pióra ze skrzydeł powyrywano?

Widocznie ks. Korzonkiewicz nie zrozumiał apelu ks. Bolka, sprzeciwiając się temu, czego lud od dawna oczekuje i spodziewa się, że czy wcześniej, czy później, dojdzie do tego, że naprawdę lud kochać będzie swych kapłanów, a kapłani swój lud. Za poruszenie tej sprawy ks. Bolka należy się cześć i uznanie. Ale gdyby odgłos ks. Bolka takie znalazł zrozumienie u reszty księży, jak to rozumiał ks. Korzonkiewicz (który daleko jest duchem od ducha ks. Bolka) to wprawdzie woda w Wiśle wyschłaby, nimby doszło do tego, czego sobie życzy nie tylko ks. Bolek, ale cały lud polski organizujący się w Polskim Stronnictwie Ludowym „Piast”.

Franciszek Franczyk, B. Adamczyk, J. Wachała, W. Adamczyk, A. Więclawek, Stanisław Majerski, Jan Adamczyk, J. Franczyk.

„Niema głupich”.

„Niech leci w świat radosna wieść, że wolna Polska pracuje i tworzy” — oto są słowa, jakie Pan Prezydent Mościcki własnoręcznie skreślił i wysłał pierwszym gołębiem pocztowym, w dniu otwarcia Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu. Piękne słowa.

Pawilon witrażowy na P. W. K.

Jako ilustrację do tych słów podają pisma warszawskie następującą wiadomość:

„W Zagłębiu Dąbrowskiem, w zimie spadły ogrom-

ne śniegi. Trzeba je było zgarniać z ulic i z dróg podmiejskich. Magistrat szukał ludzi do tej pracy. Do kogo się zwrócić? Naturalnie, że przypomniano sobie o bezrobotnych. Wszyscy zgodzili się odrazu.

— Tak, trzeba im dać tę pracę. Niech sobie biedacy zarobią.

Jednakże magistrat niedobrze trafił. Zagadnięto bowiem takich właśnie z pośród bezrobotnych, którzy „trudnią się” — zawodowo bezrobociem. Wyśiannik magistracki powiada:

— Kto chce pracy? Płacimy po 4 złote za „dniówkę”.

Zgłosiło się na wezwanie kilku z pośród licznej gromady. A reszta? Udaje, że nie słyszy. Urzędnik magistracki chwytając takiego pierwszego za ramię:

— Dlaczego nie zgłaszasz się? Przecież — jesteś bez roboty?

Zagadnięty odpowiada z flegmą:

— Nie opłaci się.

— Jakto — dlaczego?

— Bo widzi pan — z funduszków bezrobotnych płacą mi dziennie 3 złote! To cóż? Mam pracować za złotówkę dziennie, którą mi dopłaci magistrat! Niema głupich!”

Niestety hasło to „niema głupich, żeby pracowali” — nie jest odosobnione. Ci, co istotnie łakną pracy i chcieliby rzetelnie pracować, nie mają pracy, inni pobierając zasiłki z kasy państwowej, wynoszące dziesiątki milionów złotych, uważają, że byłoby głupcami, gdyby zabrali się do pracy.

Nic też dziwnego, że praca w Polsce i ludzie pracy upośledzeni — nigdzie chyba niema stosunkowo tylu ptaków niebieskich, co to nie sieją, nie orzą — i z góry pozierają na ludzi pracujących w pocie czoła na kawałek chleba codziennego.

Marsz. Piłsudski i płatnicy podatkowi w Zbąszyniu.

29 maja zjawił się w Zbąszyniu komornik skarbowy z Poznania i obłożył aresztem mienie kilkudziesięciu miejscowych obywateli, którzy zalegali z podatkiem dochodowym za rok 1928.

Obywatele, spowodowani rozpaczą, wystosowali wspólny telegram do Marsz. Piłsudskiego z prośbą o pomoc. W kilka godzin później na telefoniczne zlecenie z Warszawy zjechali do Zbąszynia dwaj inni urzędnicy skarbowi, którzy znieśli konfiskatę, oświadczając płatnikom, że uiszczyć mogą podatek dochodowy w takiej wysokości, jaką w relacji swej podali.

Powyzszą notatkę zamieściły dzienniki bez żadnych uwag, które jednakże gwałtem cisną się pod pióro.

Jedni urzędnicy skarbowi obkładają aresztem mienie

kilkudziesięciu obywateli za zaległy podatek dochodowy, drudzy w parę godzin później znoszą ów areszt.

Albo pierwsi popełnili bezprawie, nakładając areszt wbrew ustawie, albo drudzy zgwałcili ustawę, znosząc prawnie nałożony areszt. Skoro marsz. Piłsudski, na skutek telegramu obywateli polecił znieść areszt, czyli zajęcie mienia obywateli, widocznie wie, jak niesłusznie władze skarbowe wymierzają podatki i przystępują do zajęcia mienia obywateli dla ściągnięcia tychże podatków.

Dlaczego w takim razie rząd nie zmusił tychże władz do zaprzestania dowolności w wymierzaniu i ściąganiu podatków i nie nakazał ścisłego przestrzegania przepisów odnośnych ustaw?

Dlaczego?

Radziwiłły idą między lud!

Na ostatniem posiedzeniu Rady Naczelnej Stronnictwa Chrześcijańskich rolników, skupiającego pod swym sztandarem Radziwiłłów, Sanguszków, Potockich i t. p. rolników, uznano, że uświadomienie opinii publicznej jest u nas bezwzględnie niedostateczne, a demagogia tak prawicowa, jak i lewicowa pcha opinię tę na bezdroża, wobec czego Chrześcijańscy rolnicy postanawiają drogą odpowiednio zorganizowanej akcji osobistej opinię szerszą uświadamiać, dążąc do jej uspokojenia i skonsolidowania.

Brawo — brawo — cudnie! — Szofer — maszyna!

Za chwilę buczy samochód, księżę Radziwiłł, hrabia Potocki jadą na wiec, na zebranie delegatów z gmin, by osobiście zetknąć się z chłopami i w drodze osobistej akcji, t. j. referatów, dyskusji, organizacji uświadamiać lud, uczyć go współpracy twórczej, nad zagadnieniami państwowymi.

Jak najprędzej wprowadzić w czyn tę rezolucję.

Przestać uświadamiać szeroką opinię na obiadkach przyjaciół „Czasu”, w zamkniętym kółku.

Wyzwolić się z pod opieki policji, starostów, dzięki którym dostało się mandaty od chłopów, stanąć twarzą w twarz setkom i tysiącom błądych, wynędzniałych chłopów i jazda przeciw prawicowej, czy lewicowej demagogji, przeciwko „jatrzącej krytyce” rządu.

Zadanie wdzięczne, pole do pracy ogromne, zasługa wielka.

Tylko puścić w ruch maszynę, tylko zaprzęgnąć do wózka, bo nie wszędzie dojedzie autem.

Czekamy na sprawozdania z owej odpowiednio zorganizowanej akcji osobistej, już setki lat czeka wieś i państwo na waszą cenną osobistą akcję.

URZĘDY DLA SPRAW INWALIDÓW WOJENNYCH. Na mocy zarządzeń władz centralnych, z dniem 1 maja 1929 zorganizowano i uruchomione zostały przy władzach administracyjnych Urzędy Spraw Inwalidów Wojennych, które przejęły wszystkie czynności, załatwiane do powyższego terminu przez Referaty Inwalidzkie przy P. K. U. oraz Szefostwo Sanitarne D. O. K., a związane ze sprawami inwalidów wojennych.

Kto ciężko pracuje winien słodzić spożywane napoje cukrem, a nie bezwartościową sacharyną.

Swieże oświadczenie marsz. Piłsudskiego.

Jak wiadomo toczą się dochodzenia przeciwko ministrowi Czechowiczowi z powodu przekroczenia budżetu o 562 miliony złotych. Trybunał Stanu uchwalił przesłuchać marsz. Piłsudskiego, jako ówczesnego premiera rządu.

W tym celu udał się do marszałka sędziego wraz z posłem Wyżykowskim, który jest jednym z prokuratorów, wybranych przez Sejm.

Marszałek nie przyjął posła Wyżykowskiego, a sędziemu śledczemu napisał do protokołu, co następuje:

„Ja, Józef Piłsudski, Pierwszy Marszałek Polski, jako świadek zeznawać nie będę, uważam bowiem, że występować w tym wypadku muszę jako szef gabinetu, (którego ministrem skarbu był p. Czechowicz. Red) z jego prawami w stosunku do sądu, do oskarżycieli i do oskarżonego“.

W znanym artykule „Dno oka“ oświadczył Piłsudski, że gdyby został premierem, nie dopuściłby

do zebrania się Trybunału Stanu, teraz odmawia zeznań, wychodząc z zupełnie błędnego założenia, że jako szef gabinetu jest szefem sądu i oskarżycieli t. j. Sejmu.

Wedle obowiązującej jeszcze konstytucji sądy są niezawisłe, a rząd z premierem włącznie odpowiedzialny jest przed Sejmem, który może również premiera postawić przed Trybunałem Stanu. A jakże oskarżony może być szefem oskarżyciela?

Odmówienie zeznań przez premiera w sprawie ministra swego gabinetu wówczas tylko mogłoby być uzasadnione, gdyby zeznania te mogły zaszkodzić samemu premierowi, gdyby za jego zgodą, czy poleceniem minister naruszył ustawę, wówczas premier w pierwszym rządzie odpowiada za to naruszenie; będąc oskarżonym, nie może być równocześnie w tej samej sprawie świadkiem, pozatem odmowa zeznań przez świadka, kimkolwiek by on był nie znajduje uzasadnienia w ustawie.

Spółdzielcza pobudka.

Dopokąd ludu, świętą ziemię orzesz,
Jak pojedynczy Ojczyzny parobek...
Nigdy twej biedy odwiecznej nie zmożesz,
Matny i nikły twej pracy dorobek.

Patrz się — od pszczołek ucz współdzielczej wiary,
Co w sadku, w ulach, pod kwietną jabłonią,
Sobie i tobie ssą miód centnary!...
I że spółdzielczą pieśnią w kwiatach dzwonią..

Gdy ty spółdzielcze, twórcze poznasz hasła,
Stokrotnie wzrośnie twojej pracy mienie,
A gwiazda twoja, smutna i przygasła
Zapłonie jasno, wesółym promieniem.

A kartę dziejów twoich dotąd szarą,
Niedolą, nędzą i zmojną przepotą,
Spółdzielczą pracą, potęgą i wiarą,
Zapiszesz jako dolę szczęściem złotą!

A więc, o ludu, w ten dzień przebogaty,
Grający dzisiaj spółdzielcze hejnały,
Pracą spółdzielczą zorganizuj chaty,
Dla twego szczęścia, w twej Ojczyźnie całej!

A z spółdzielczości twórczym ideałem,
Nie będziesz biednym kopciuszkiem pogardy..
Ojczyźnie Polsce będziesz kapitałem
Zywym, — nad srebra i złota miljardy!..

Jantek z Bugaja.

Bojko znowu dostaje ataków na mózg!

Bojko, jak wiadomo, cierpi na perjodyczne ataki na mózg, w czasie których traci przytomność, bredzi i szaleje. Że taki atak przyszedł znowu na niego dowodzi artykuł w „Chłopie Polskim“ Nr. 22, którego naczelnym redaktorem jest Bojko.

Oto w artykule tym pisze „Chłop Polski“, że: „Przed około dwoma laty przed wyborami do Sejmu, kilku zamożniejszych gospodarzy z okolicznych wsi zaczęło agitować za „Piastem“, a ponieważ agitacja ta pożerała dużo czasu i pieniędzy, pozaciągali pożyczki wekslowe po 100 dolarów w różnych bliższych i dalszych kasach oszczędności, których jednak nie płacili.“

Gdy wskutek tego kasy przestały im udzielać kredytu wekslowego, wciągnęli w tę aferę innych chłopów, jako ręczycieli. Jednakowoż i to się skończyło, gdyż na skutek egzekucji i skarg, dotychczasowi ręczyciele zaniechali dalszej poręki za pożyczki niewypłacalnych sąsiadów.

Wtedy jeden z tych zadłużonych wieśniaków niejaki Władysław Zięcina, zaczął podrabiać podpisy i podpisywał na setkach weksli wszystkich zamożniejszych i biedniejszych chłopów z gmin: Bruśnik, Bławna, Siekierzyna. Kąsna, a nawet sąsiadów z dalszych gmin.

Z biegiem czasu żadna kasa nie chciała już udzielić kredytu mieszkańcom powyższych gmin, jako niewypłacalnym, a wtedy Zięcina zaczął pobierać na fałszowane weksle nawozy sztuczne, narzędzia rol-

nicze i to w większych ilościach, wagonowo. Towar następnie sprzedawał za bezcen, a za uzyskaną gotówkę bawił się na wielką skalę.

Dopiero w jesieni 1928 r. wpadła policja na trop tej rozgałęzionej szajki fałszerzy weksli.

Aresztowano spółnika Zięciny, Karola Gnutka, a następnie w kilka tygodni później Władysława Zięcina. W śledztwie okazało się, że obaj fałszowali podpisy na wekslach, poświadczenia urzędów gminnych, co do stosunków majątkowych żyrantów, podrabiając pieczęcie urzędowe i podpisy naczelników gmin.

Skargi wekslowe szły w dziesiątki tysięcy złotych. Wielu chłopów nie umiało się bronić i nie czyniło zarzutów.

Nakazy płatnicze stały się prawomocne, a dziś już około 10 gospodarstw wiejskich wystawiono na sprzedaż. Kilka nawet sprzedano“.

Gdy pan naczelnik redaktor „Chłopa Polskiego“ wróci do zdrowia i przytomności, zechce podać nazwiska tych chłopów, którzy na agitację wyborczą za „Piastem“ wydają po 100 dolarów, w dodatku nie swoich, lecz pożyczonych.

Skoro ów Zięcina, czy Gnutek mieli nieczyste sprawy na sumieniu, z pewnością najgłośniej krzyczeli niech żyje Bojko i sanacja — ile, że czwarta brygada rekrutuje się przeważnie z ludzi, którzy w obozie sanacyjnym widzieli dla siebie żer, względnie ucieczkę przed odpowiedzialnością sądową.

Na co nie ma pieniędzy?

Pisma codzienne donoszą:

Ponury w swaj grozie wypadek zdarzył się w Krakowie.

Jeden z gospodarzy wiejskich z Kieleckiego przywiózł do Krakowa umysłowo chorą córkę, aby ją umieścić w szpitalu. Wskutek przepełnienia odmówiono wszędzie jej przyjęcia. Ojciec pozostawił dziewczynę w Krakowie na plantach i wrócił do domu. Nieszczęśliwa warjatka dostała na plantach ataku szału, a publiczność odprowadziła ją pod opieką policjanta na Pogotowie ratunkowe. Lekarz Pogotowia i policjant odwieźli chorą do oddziału VI-go szpitala św. Łazarza, ale tam nie przyjęto jej, tłumacząc się przepełnieniem.

Na tle tego doszło do ostrej kłótni między lekarzem szpitalnym a eskortującym warjatkę lekarzem Pogotowia i policjantem. Lekarz szpitalny zażądał, aby tak policjant, jak i lekarz Pogotowia zabrali z powrotem chorą i umieścili ją na noc w aresztach policyjnych. Usłyszawszy odmowę, oświadczył, że tak długo nie wypuści funkcjonariusza Pogotowia i policjanta, jak długo chorej ze sobą nie zabiorą. Po sprzeczek chorą zabrano i puszczono ją na ulicę.

Furjatka, wypuszczona z karetki Pogotowia, poranila się ciężko. Poranioną odwieziono do Kobierzyna, gdzie jednakowoż przyjęto ją tylko na 12 godzin. Obecnie policja ma ją odstawić do miejsca jej przynależności.

A teraz inny wypadek: Przed rokiem do wrót zakładu dla obłąkanych w Kulparkowie pod Lwowem przyprawdzono okutego w łańcuchy szaleńca. Szaleniec ów podpalił 17 wsi. Zakład odmówił jednak przyjęcia, gdyż był przepełniony. Nieszczęśliwego furjata odprowadzono z powrotem do wsi rodzinnej, gdzie przykuto go łańcuchami do pała w chlewie. Czyż obraz ten nie przypomina średniowiecza?

Mamy na 29 milionów mieszkańców zaledwie 11.000 łóżek szpitalnych dla chorych umysłowo, podczas gdy minimalna cyfra łóżek potrzebnych wynosi 28 do 29 tysięcy. (1 łóżko na 1000 mieszkańców).

Są pieniądze na wspaniałe gmachy, sprowadzenie zwłok Stowackiego, Bema, na uroczystości wszelakie — ale na tak niezbędny cel, jak łóżka szpitalne dla chorych umysłowo — nie ma.

Nareszcie prokurator zajął się nadużyciami przy budowie kolejowej w Chełmie.

Niedawno donosiliśmy o popełnieniu wielkich nadużyć przy budowie gmachów kolejowych w Chełmie, woj. lubelskie, przez firmę żydowską Budek. Min. Kolei przesłało sprawę do ministra Sprawiedliwości.

Ministerstwo Sprawiedliwości podaje do wiadomości, że sprawa ta została bezpośrednio po otrzy-

maniu skierowana do prokuratora Sądu Apelacyjnego w Lublinie.

Na wniosek prokuratora Sąd wydelegował do przeprowadzenia śledztwa w tej sprawie sędziego śledczego dla spraw wyjątkowego znaczenia w Lublinie, który niezwłocznie rozpoczął czynności śledcze.

Stoisko „Kamieniołomów Małopolskich“ w działle budownictwa na P. W. K.

Protestowane weksle.

Ogłoszone świeżo zestawienie za marzec, wskazuje, że w miesiącu tym nastąpiło dalsze pogorszenie i ilość zaprotestowanych weksli znowu wzrosła.

I tak: w sierpniu 1928 r. było zaprotestowanych weksli na 45 milionów złotych, w grudniu 1928 r. na 67 milionów złotych, w styczniu 1929 r. na 76 milionów złotych, w lutym 1929 r. na 82 miliony złotych, w marcu 1929 r. na 92 miliony złotych.

W ciągu więc 8 miesięcy ilość zaprotestowanych weksli wzrosła dwukrotnie prawie. Czy nie jest to najbardziej przekonujący dowód straszliwego braku gotówki i ciężkiego położenia gospodarczego?

Kwota imigracyjna Polski ma być zmniejszona do 1200 rocznie.

Senator Steck zgłosił do senatu amerykańskiego projekt nowej ustawy, przewidującej dalsze ograniczenia w obowiązującej obecnie kwocie imigracyjnej. W myśl tego projektu kwoty imigracyjnej krajów wschodnio-europejskich mają ulec dalszym uszczupleniom. I tak kwota Polski miałaby ulec zmniejszeniu z 5982 do 1200 osób rocznie. Rosji sowieckiej z 2248, na 1000, Litwy z 344 na 100 i t. p.

**Każdy ludowiec
powinien prenumerować
„Piasta“.**

Rolnicy!

Kupujcie tylko

kosy **Bruna**

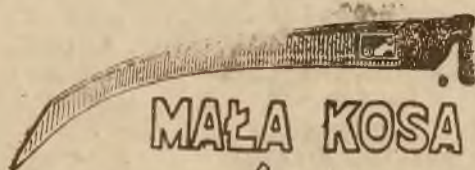
z marką

„Mała Kosa”

Krzysztof Brun i Syn

S. A.

WARSZAWA

„Dobra kosa —
lekka praca”.

DO COLUMBUSA!
Poznań — Wrocławska

wiara po rowery wędruje
bo wszyscy wiedzą że się nie orzną,
że tam się najlepiej kupuje!
Kto nie ma forsy — bo nie bogaty,
niech do pierona nie beczy,
„COLUMBUS” da mu rower na raty,
a z długu się każdy wyleczy!!

ROWERY NA RATY!

i za gotówkę, najlepszej jakości rama
lutowana — na mufkach
raty miesięczne Zł 20—
wpłata „ 40—
kupuje się najtaniej w firmie:

„COLUMBUS” Skład rowerów

właśc. JAN SOBIERAJSKI
Poznań, ul. Wrocławska 15.

Cenniki wysyłam bezpłatnie! 1025

GLUCHOTA ULECZALNA

Fenomenalny wynalazek „EUFONJA”
zademonstrowany specjalistom.

Sami się wyleczycie
z przytępienia słuchu, szumu i
ciekniecia z uszów. — Liczne po-
dziękowania. — Ponczającą bro-
szurę wysyła bezpłatnie na żądanie

„EUFONJA” Liazki
kolo Krakowa

Udoskonalone maszyny do wyrobu:

Dachówki cementowej, pustaków betonowych,
cembrowiny studziennej, żłobów, słupków, płyt, rur

poleca Fabryka Maszyn 240 (15)

RZEWUSKI i S-ka

Warszawa, ul. Ordynacka Nr. 7.

Zysk wytwórni betonowej w 1 roku wynosi od 5000 do 6000 zł. Żądajcie cenników i objaśnień.

1000-ce szoferów

otrzymuje posady, ukończywszy najlepsze Kursy Samo-
chodowa Z. JOZEFOWICZA pod zarządem S. KOSTUR-
KIEWICZA — Kraków, ul. Florjańska 28. Tel. 14—16.

Największe szkolne garaże i warsztaty, gdzie szkołą najwybit-
niejsi w Polsce instruktorzy. Zamiejscowym wolne mieszkania.

Wpisy codziennie Gwarantujemy za fachowe wykształcenie. Piszcie o prospekty.

BLEDNICĘ

BRAK KRWI USUWA

Mra KRZYSZTOFORSKIEGO
WINO CHINOWO-ZELAZISTE

na maladze hiszpańskiej

reguluje słabość kobiece, dodaje siły, podnieca
apetyt, przyzywa krwi, położnicom za-
dziwiająco szybko przywraca siły, a spe-
cjalnie polecane przez lekarzy w chorobach
płucnych, po przebytych ciężkich chorobach,
przy osłabieniu ogólnym, oberwananiu, braku
ochoty do życia, nudnościach, zawrotach głowy,
wyczerpaniu fizycznym i umysłowym. Do na-
bycia w aptekach i drogeriach do miejscowości
gdzie niema na składzie można zamawiać wprost
z fabryki we własnym interesie, by uszreć się
przed podrózkami, — żądać wyraźnie

Mra KRZYSZTOFORSKIEGO
WINO CHINOWO-ZELAZISTE

Nasładownictwo energicznie odrzuć!

Fłaszka mniejsza z przes. zł 3-50, 5 flaszek 13 zł
Fłaszka podwójna „ zł 5—, 5 „ 22 zł

Wylączny skład i wyrób na Polskę
Fabryka chemiczna Mr Krzysztoforski, Tarnów 5.

BALSAM KAPUCYNSKI

z orłem wyrobu Mra Krzysztoforskiego
podług przepisu O. Norberta z Pragi.

Najsukuteczniejszy w bólach i kuczach
żołądka, usuwa złe trawienie, pobudza
apetyt niezawodny w nudnościach, śla-
bościach, wymiotach i omdleniach, nie-
oceniony środek w czasie podróży i piel-
grzymek oraz w słabościach kobiecych.
Leczy zastarzałe rany, owróżdzenia, usuwa
ból zębów, gardła, dżiaśel, chroni zęby
od zepsucia. Jako niezbędny środek do-
mowy winien być w każdym domu —
w nagłych wypadkach oddaje nieocenio-
ną przysługę. Żądać wyraźnie balsamu
kapucyńskiego z orłem wyrobu Mra Krzy-
stoforskiego, nasładownictwo energicznie
odrzucać.

Każda prawdziwa butelka jest zaopatrzona
plombą metalową z Orłem.

Cena za 5 fl. z przesyłką zł. 10. — 10 fl.
zł. 19. Fabryka chemiczna Mr Krzyszto-
forski Tarnów 5. 1118

Dolej 15-cie do 20-tu części wody do
80% ESENCJI OCTOWEJ

a otrzymasz 1186 (1-5)

najlepszy
najtańszy i
najczystszy

OCET

CHORZY NA PŁUCA.

Tysiące już wyleczonych.

Żądajcie natychmiast książki, omawiającej moją

Nową sztukę odżywiania,

która już wielu uratowała. Może być stosowaną
przy zwykłym trybie życia i przyczynia się do
szybkiego zwalczania choroby, nocne poty i ka-
szel znikają, waga ciała zwiększa się i stopniowy
proces wapnienia uleca chorobę.

Powagi

na polu wiedzy lekarskiej potwierdzają sku-
teczność mojej metody i chętnie ją stosują. Im
wcześniej rozpoczyna się stosowanie mojego
sposobu odżywiania tem wyniki są lepsze.

Zupełnie darmo

otrzymacie moją książkę, w której zawarte są
wiadomości naukowe. Ponieważ mój nakład
wysyła gratis tylko

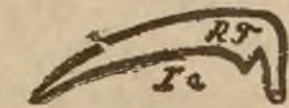
10.000 egzemplarzy

przeto napiszcie natychmiast abyście się stali również szczęśliwymi odbiorcami.

GEORG FULGNER, Berlin-Neukölln

1178 (-)

Ringbahnstrasse 24. Oddział 627.

Człowiek przezorny, zanim kupi kosę,
zegarek, instrument muzyczny, brzytwę,
lub inne rzeczy, niech napisze do nas po
katalogu ilustrowany, załączając na porto
25 groszy. — Dajemy reklamową kosę darmo.

Karmelicki Dom Wszytkowy, Poznań, Plac Karmelicki 1

Przy zakupach prosimy
powoływać się na ogłoszenia
w „Biaście”.

CENNIK OGŁOSZEN

Strona ogłoszeń dzieli się na 4 szpalty. — Strona tekstu dzieli się na 3 szpalty.

Ogłoszenia na 1 stronie za 1 mm 1-szpaltowy	1 zł	Drobne ogłoszenia za słowo 25 groszy, najmniej	3 zł	Cała strona 4-szpaltaowa po tekście	450 z
Zwykłe ogłoszenia na stronie 4-szpaltaowej za 1 wiersz mm 30 gr		Cała strona 3-szpaltaowa w tekście800 zł	Układ tabelaryczny, cyfrowy, kolorowy i na ostatnie stronie	50% drożej
W tekście na stronie 3-szpaltaowej za 1 wiersz mm	60 gr	Cała strona tytułowa800 zł		

Ogłoszenia tylko za gotówkę. — Za terminowy druk administracja nie odpowiada. — Ceny powyższe obowiązują od dnia ogłoszenia — Od ogłoszeń długoterminowych i biur ogłoszeń rabat stosownie do umowy.